

O muži, jehož celoživotním koníčkem je krásné písmo

Vilém Tejral se narodil v roce 1917 v Nimpšově a jeho zálibou bylo opisovat články z novin a časopisů. V roce 1982 mu bylo 65 roků a žil v Ledči nad Sázavou. Letos by mu bylo 96 let

Za opisování se ve škole uděluje provinilcům pětka. **Vilém TEJRAL byl za opisování ohodnocen jedničkou. Stalo se tak v roce 1934, kdy studoval druhý ročník veřejné obchodní školy ve Znojmě.** O prázdninách se rozhodl ulehčit si práci před nadcházejícími závěrečnými zkouškami a přepsal celou učebnici „Nauky o zboží“ na otázky a odpovědi. Když se opis dostal k profesorovi, ten vytkl nejdříve studentu v žertu cosi o „porušování autorských práv“ a bez zkoušení si napsal k jeho jménu známku nejlepší. Dnes je Vilému Tejralovi 65 let,(1982), žije v Ledči nad Sázavou a dál se věnuje neobvyklé zálibě, kterou započal před 48 roky. Desítky let vystřihuje z novin a časopisů články, třídí je podle témat a některé z nich opisuje. Mnohé jsou starší sta let. Dovíte se z nich o sarajevském atentátu, o Praze roku 1848, o nevídané polární záři, pozorované tamtéž o 90 let později. Vilém Tejral se vyptává svých známých a přátel, co kde četli pozoruhodného, a potom doma zasedá k získaným výstřižkům a opisuje. Žádnou propisovačkou nebo plnicím perem, které ničí ruku a písmo. S obyčejným násadkovým perem a dokumentním inkoustem stráví nad jednou stránkou opisů v průměru tři čtvrti hodiny. „ Když opisuji, nesmím se dát vyrušit, protože pokud se zastavím, trvá mi třeba i dvě hodiny, než se dostanu do tempa. Začínám odpoledne a končím někdy dvě hodiny po půlnoci.“

Výsledkem této činnosti jsou dosud čtyři dokončené a jedna rozpracovaná kniha rukopisů. První z nich opsal již v roce 1936 z kalendáře a nese titul Historické základy okresu moravskobudějovického. Najdete v ní záznamy o soudních přelíčeních, o statcích a jejich polnostech v této části jižní Moravy. **Druhá kniha vypráví o Proroctví Sibyly, královny ze Sáby.** Tento opis vznikl krátký čas po osvobození Československa Rudou armádou, v době, kdy toto dílo bylo k mání jen v několika exemplářích a sháněla se po něm i pražská

Univerzitní knihovna. Před dvěma lety zaujalo Viléma Tejrala rozhlasové vyprávění o **Marušce Kudeřikové**, a tak začal o ni shromažďovat materiály, což vydalo na 325 stran ručně psané knihy. Posledním dokončeným rukopisem je **Několik verzí o potopení Titaniku a Katastrofa Lusitanie**. Na poslední stránky čeká soupis záhad okolo lodi Mary Celeste.

Psaní se stalo Vilému Tejralovi láskou na celý život. Vždyť už krasopis ve znojemské škole býval jeho nejoblíbenější hodinou. Doma bratrovi opisoval různé hudební texty. **V rodném Nimpšově obcházel po večerech události a sepisoval rody jednotlivých majitelů.** Do čeho se po dopsání Mary Celeste pustí dál, ještě neví. Ale na rozloučenou prozradil. Snad si někdy najdu čas a všechny výstřižky přepíšu do přehledné encyklopedie.

Každý pohyb pera je třeba předem pečlivě uvážit, výsledek této pečlivosti však nepotřebuje dodatků. Krásné písmo zdaleka předčí knihtisk.

Do novin „Mladá fronta“ napsal 14. 9. 1982 - Pavel Hrabica

Na dalších dvou stránkách ukázka rukopisu

Soud pro krádež peněz
před blážkovským rychtářem
v XVII. století

Dr. Josef Tisev.

První tisková 1936.

U starších dobách našlo peníze několik uctívání, zvyklostí, zvláštností, bank. Místní peníze, uspořádání, přejímání sousedů jedné druhé strany nebo je ukládání domů ve různých místech, která se odlišují například různými jmény: v tiskách, pozdějších, na penězích, ve dřevě, v kovových nádobách. Někteří často se jecht v močidle, peníze je ukradli tužiti a špatně, když v obzvy zůstali. Bylo-li třeba koupiti u kříže peníze v doběch křivých, bylo tím kříže v doběch potřebných, nebo třeba-li v obzvy v obzvy vojů, které vzbudily mnoho strachu a starosti o ma. jistě toho vzbudily. V archivu krajského muzea na hradě v něčem ještě najdeme soudního spisu, z něhož vidíme, že vzhledem ke vzájemnému uctívání národního obzvy zůstal ještě v obzvy v obzvy 1609 přišel do Blážkova voják. Přičetl do Blážkova, k němu přišel, s ním v obzvy v obzvy a schoval se u něho peníze, pod vzhledem, abychom mu na ně peníze, a obzvy jť o

monimní pošli první honskýce 25-28. Chalupa na Halkách byla zapřísána samostatně (Bei Halka) pod domovním číslem 23 a šesta chalupa - později pastouška - nabyta patřící osadní.

Roku 1715 byl Louč dvůr usízen vinou, louky a pastoušky k němu náležející byly rozparcelovány na 10 dílů a byly připsány k 10 nově vystaveným chalupám pod úsvosem u zbytků Velkého úsvose. K hospodářským budovám bylo ušláno 13 chalup. Vše byla navázána k hospodářství (Lamprecht) pošli tehdejšího úředníka novoměstského panství. Na této paní (místě) z Luvřech (Kráč) ve Slavka, jana koupil panství dne 1. listopadu 1783 za 12.000 zl. vpr. od 5 dělicích po Filipu Jakubu z Cateova postavením manskou polovinu toho rodu. K panství náležely vsi: Louč, Týrnice, Lú a půl Čestoborice, Pan. (Ort)u polovina Čestoborice náležela k t. ex. (Kornice) státek kral. města Kojana) atakující, kornice) a přeláskující. Křovice z barokovní byly přeměněny roku 1753 Františku Václavu a Walsel panu na Nov. Dvůrčanských.

Louč založena ves čítala po první dopisové katastrální správě pošli patřící ze dne 20 dubna 1785 i z Halkou, chalupou, z 2 panstvími dle-nyimi budovami a s hospodářství (přeláskující) panu. Průběh činu stál po roku 1627,

neboť jet změnován v hospouí smlouvě z toho roku. Všechny ústava, se byl zřízen (1715) Toponografie III, str. 511]-36 čísel vesmís domovních.

1. Halka!

Prvními dvěma čísly (1-2) byla označena hospouca a chalupa na Halkách. Hospouca byla většinou prodána smlouvou ze dne 1. ledna 1786 v dědicové užívání Josefa Furdmana za 30 zl. a 20 jiter 601% čtv. sáhu vcelkem (včetně) panu. (Vedlejšího pozemky (antennabare Halkou) měly byti prodávány jen s tímto usadlostí a neměly byti od ní oddělovány. Najvětší tomto pozemky svobodně (Furdman) kteří byti většinou vcelkem propuštěny a svobodny od roboty a desátků moh. by byti volně prodávány?) polí, z nichž větší byla v katastru novoměstského panství (viz top. 201 v III. listu) ve výměře 3 jiter 2354% čtv. sáhu totto pole o 3 jiter 1924% čtv. sáhu a pastouška o 229% čtv. sáhu. Všechny ostatní pozemky o 9 parcelách (16 jiter 144% čtv. sáhu) byly v katastru novoměstského.

U hospoucy se psátelo 26 al. ročního nájomu, ale z pozemku všemí rodu (včetně) se psátelo obyčejný podlanský úrok. Hospoucký byl po-
1) Číslo se z nich jmenuje čestoborice a vcelkemský úrok -
59